

501.

„Жалбай, Гюргьо, да жаламе,
 Како ке съ разделиме,
 Ти отъ мене, ясъ отъ тебе.
 Я вкачи съ въ одая-та,
 Та подай ми тамбура-та,
 Ясъ да свирамъ, ти да играшъ.
 Я седни ми на колено,
 Да отпетляшъ ретъ петлици,
 Да ми видишъ кошуля-та
 Непспрана три години;
 Кошуля-та киръ фатила.
 Я земи ъъ, испери ъъ.“
 Му говоре калешъ Гюргя:
 „Ойти лудо, лудо младо!
 Немамъ вода да исперамъ.“

Изговаре лудо младо:
 „Твой-те очи два кладенца,
 Еденъ студентъ, други тополъ.“
 Изговоре калешъ Гюргя:
 „Ой ти лудо, лудо младо!
 Немамъ сапунъ да исперамъ.“
 Изговоре лудо младо:
 „Твой-те рѣце два калупа,
 Два калупа гиритъ сапунъ.“
 Изговоре калешъ Гюргя:
 „Ой ти лудо, лудо младо!
 Немамъ копанъ да исчучамъ.“
 Изговоре лудо младо:
 „Твой-те подзе два копана
 Два копана за чуканіе.“

502.

Прошетаѣ рано на утро
 Догледаѣ моме 'убаво
 Кѣде ми дворіе метеше,
 Що бѣше лепо, 'убаво
 Со фино фецче патъ око,
 Со алѣнче-то на чело,
 Со дробенъ бисеръ на гърло!
 Лудо ѣ лепо говорить:

„Девоиче, море девоиче!
 Немой ми дворіе не мети,
 Туку отвори порти-те,
 От' идетъ момче уморенъ.“ —
 „Егиди лудо и младо!
 Ак' идетъ момче уморенъ,
 Ясъ немамъ що да му чинамъ.“

503.

„Дегиди моме Корчанско!
 Кѣде си било денеска?“ —
 „Мила ле, мори майко-ле!
 Я сумъ си било, шетало
 Широко поле Корчанско,
 Бѣла пченица сумъ жнало,
 Пченица шесторедица,
 Трошка сумъ 'лъбецъ не яло,
 Капка сумъ вода не пило,

Голема зима ме нашло;
 Гердан-отъ си го загубиѣ,
 Пърстен-отъ отъ десна рѣка.
 Мила ле, мори майко-ле!
 Ти дай ми изанъ да 'ода,
 Гердан-отъ да си побарамъ,
 Гердан-отъ, та и пърстен-отъ;
 Ако ми нашло нашинче,
 Бърго ти да ме почакашъ;